

БИОГРАФИЯ

на

Кирил Любенов Боянов

Кирил Любенов Боянов е роден е на 22.02.1935 г. в гр. София. Баща му д-р Любен К. Боянов е бил лекар-специалист по гръдни болести, починал през 1957 г. В последните години от живота си е бил главен лекар на Студентската поликлиника и Студентския Тубдиспансер. Майка му Дарина Йорданова Боянова е била домакиня. Женен е с едно дете. Съпругата му Вера Исак Боянова е била ст.н.с. I ст. в Научно изследователския химико фармацевтичен институт (НИХФИ). Синът му Любен К. Боянов е доцент в УННС.

Средното си образование завършва през 1952 г. с отличен успех. Висшето си образование специалност "Радиотехника" във ВМЕИ "Ленин" завършва през 1958 г. с отличен среден успех от следването. Същата година постъпва като инженер в Научноизследователския институт по съобщенията /НИИС/. От м. декември 1961 г. с конкурс е назначен за научен сътрудник в Математическия институт при БАН, а от 1 март 1966 г. е преназначен в новоосновения Централен институт по изчислителна техника. От 1969 г. до 1982 г. последователно е ръководител на секция, от 1982 г. е назначен като ръководител направление "Микрокомпютри и микропроцесорни системи", от м. октомври 1986 г. до 1992 г. е директор на Институт по микропроцесорна техника (ИМПТ). През 1966 г. защитава кандидатска (докторска) дисертация в областта на изчислителната техника, а през 1975 г. - дисертация за степента „доктор на науките” на тема "Използване методите на цифровото моделиране при проектиране на изчислителни системи" в Ленинградския Електротехнически институт им. Улянова (Ленина). Паралелно с научноизследователската извършва преподавателска дейност. От 1960 г. след конкурс е назначен за хоноруван асистент във ВМЕИ "Ленин" по "Теоретична и измервателна електротехника", където до 1969 г. води упражнения по Теоретични основи на електротехниката и измервателна електротехника. През 1968 г. след конкурс е избран за преподавател във ВИИ "К. Маркс" по „Електроника и импулсна техника” и „Електронни сметачни машини”. От 1969 г. до 1976 г. чете лекции и във Физическия факултет на СДУ "Кл. Охридски" по „Измервания в радиофизиката” и „Автоматични сметачни машини”. През 1971 г. му е присъдено научното звание

„доцент”. Като доцент продължава да чете лекции към катедра "Машинна обработка" на ВИИ "К. Маркс" по "Устройство и експлоатация на сметачни машини". През 1985 г. е избран за хоноруван професор към ВИИ "К. Маркс", където чете лекции по "Архитектури на ЕИМ" и "Компютърни мрежи" до 2014 г. От 1970 г. до 1989 г. ръководи методично на обществени начала катедра "Електронно-изчислителна техника и техническо обезпечаване на АСУ", която от 1979 г. се преименува на Техническо и програмно осигуряване на ЦЕИМ към Националния учебен център по информатика. През 1973 г. е избран за ст.н.с. в Института по математика с ИЦ на БАН, където работи по съвместителство, отначало като ръководител лаборатория "Крайни автомати" към сектор ОКТУ, а от 1985 г. като ръководител сектор "Компютърни системи и мрежи". От 1982 г. му е присвоено научното звание ст.н.с. I ст. От 1985 г. ръководи по съвместителство и Базовата лаборатория по "Разпределени изчислителни системи и мрежи от изчислителни машини" към Координационния център по информатика и изчислителна техника (КЦИИТ) на БАН. От 1993 г. до 1996 г. е и. д. директор на КЦИИТ. През 1989 г. е избран за член-кореспондент на БАН. Автор е на над 230 публикации, научни трудове и статии (част от които са публикувани в чужбина), на 37 книги и учебници и на 22 авторски свидетелства. Изнасял е лекции и доклади в СССР, ПНР, УНР и др. През 1976 г. по предложение на Международния математически център Ст. Банах изнася цикъл лекции по "Цифрово моделиране" във Варшава на семестъра по "Дискретна математика". Участвал е в над 30 разработки с общ икономически ефект над 100 млн. лв. По-важни от тях са: първата Българска електронно-сметачна машина "Витоша"; първата ЦЕИМ от III поколение ЕС1020 (като отговорен конструктор на каналите); първата система за крайни изпитания на магнитни дискове (като отговорен конструктор); по редица технологични стендове за изпитания, контрол и проверка на запомнящи устройства на магнитни дискове и дискови пакети, редица адаптери за предаване на данни в мрежи от ЕИМ, персонални и професионални компютри и много други. През периода 1990 - 1994 г. ръководи изграждането на електронна поща на БАН и въвеждането на Интернет у нас. Ръководител е на 30 защитили аспиранта по-голямата част от които са хабилитирани професори. Ръководител е на голям брой дипломанти от ТУ, УНСС и др.

Участва в дейността на редица работни органи на Съвета на Главните конструктори (СГК) на ЕС ЕИМ и СМ ЕИМ - ръководител на българската част на СС4 в ЕС ЕИМ и

СМ ЕИМ, Главен конструктор по персонални компютри от Р. България в СГК ПК. Бил е зам.-председател на СНС по Радиоелектроника, научен секретар на НК по Електротехнически науки и автоматика при ВАК, председател на комисията по технически средства към Националния съвет по Кибернетика към ДКНТП, зам.-председател на Съвета по Електронизация и др. Участва в редица редколегии: Вычислительная техника социалистических стран, АСУ, АИТ, New Generation Systems, Studies in Informatics and Control, Инженерни науки, Техносфера и др. Член е на редица научни, факултетни и управителни съвети, член на редколегията на Автоматика и информатика. Представител е от 1973 г. на България в ТС6 на IFIP. Избран за член на редица програмни комитети у нас и в чужбина и ръководи сесии, конференции, симпозиуми и др. Има многобройни рецензии за научни степени и научни звания.

От 1995 до 1997 г. е зам.-председател на ВАК. От 2003 до 2009 г. е член на научната комисия на ВАК по „Електротехнически науки”, а в периода 2009-2011 г. е член на Президиума на ВАК.

От 1999 г. до 2000 г. е редовен професор в Хелзенския Технологичен Университет (Финландия), където чете лекции по Компютърни мрежи. От 1998 г. до 2001 г. е председател на експертния съвет по Информационни технологии към МОН. От 1992 г. до 1998 г. е представител на България в TERENA и CEENet (международна организация по мрежи), а също така и председател на УС на УНИКОМ-Б (Академичната изследователска мрежа). От 1998 до 2002 г. е главен редактор на сп. „Автоматика и Информатика”, а от 2002 г. е гл. редактор на сп. “Information Technology and Control”.

От 1999 г. е член на експертния съвет по Информационни технологии към Европейската комисия (ITAG) и национален координатор по IST за V рамковата програма. От 1996 г. е член на УС на Международната организация по компютърни и комуникационни технологии.

През деветдесетте години на миналия век под негово ръководство се създава и Националната изследователска мрежа. Той е първият представител на страната ни в Европейската организация на изследователските мрежи – EARN (Европейска академична и изследователска мрежа) и TERENA (TransEuropean research Educational Network Association) като близо 20 години допринася за нейното развитие. Бил е

председател на сдружението „Българска национална изследователска и образователна мрежа” (БРЕН) и продължава да е представител на страната ни в TERENA.

От 2005 година насам започва внедряването на новите ГРИД технологии в страната ни, като основава националния ГРИД център, ръководи и координира редица европейски проекти в тази област.

От 2004 г. до 2010 г. е Директор на Института по паралелна обработка на информацията (ИПОИ) на БАН.

Работи много активно за учредяване и на международна награда, носеща името „Джон Атанасов”. От години подпомага активно и дейността на фондация „Еврика”, където последователно е зам.-председател и председател на Съвета на фондацията.

За своята активна и ползотворна дейност акад. К. Боянов е бил многократно отличаван. През 1985 г. е награден с орден „Кирил и Методий I ст.”. Носител е и на Народен орден на труда (сребърен) и други държавни отличия. През 1990 г. получава двете най-високи международни отличия на IFIP (“Silver core” и “Outstanding award”) за активна дейност. През 2000 г. получава Академичната награда за технически науки на БАН, а през 2003 г. е избран за действителен член на Българската академия на науките. През 2005 г. е отличен с почетния знак на БАН „Марин Дринов” на лента.

С указ № 221 от 15 юни 2005 г. на Президента на Република България, акад. Кирил Боянов е награден с орден „Св. Св. Кирил и Методий” с огърлие за особено значимите му заслуги за развитието на науката в България и по повод 70 години от рождението му. Носител е на наградата на БАИТ през 2006 г. за големи заслуги в развитието на информационните и комуникационните технологии.

Членува в Съюза на научните работници в България (от 1961 г.), в СМБ, САИ и др.